

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 30.5.2012
COM(2012) 314 final

Henstilling med henblik på RÅDETS HENSTILLING
om Belgiens nationale reformprogram for 2012
og med Rådets udtalelse om Belgiens stabilitetsprogram for 2012-2015

{SWD(2012) 314 final}

DA

DA

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om Belgiens nationale reformprogram for 2012

og med Rådets udtalelse om Belgiens stabilitetsprogram for 2012-2015

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4,

som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker¹, særlig artikel 5, stk. 2,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer², særlig artikel 6, stk. 1,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen³,

som henviser til beslutninger fra Europa-Parlamentet⁴,

som henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget,

som har hørt Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Den 26. marts 2010 godkendte Det Europæiske Råd Europa-Kommissionens forslag til en ny strategi for vækst og beskæftigelse, Europa 2020, baseret på en øget koordinering af de økonomiske politikker, som vil fokusere på nøgleområder, hvor der skal gøres en særlig indsats for at øge Europas potentiale for bæredygtig vækst og konkurrenceevne.
- (2) Den 13. juli 2010 vedtog Rådet en henstilling om de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker (2010-2014) og den 21. oktober 2010 en afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker⁵,

¹ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

² EFT L 306 af 23.11.2011, s. 25.

³ COM(2012) 314 final.

⁴ P7_TA(2012)0048 og P7_TA(2012)0047.

⁵ Rådets afgørelse 2012/238/EU af 26. april 2012.

som tilsammen udgør de "integrerede retningslinjer". Medlemsstaterne blev opfordret til at tage de integrerede retningslinjer i betragtning i deres nationale økonomiske politik og beskæftigelsespolitik.

- (3) Den 12. juli 2011 vedtog Rådet en henstilling om Belgiens nationale reformprogram for 2011 og afgav en udtalelse om Belgiens opdaterede stabilitetsprogram for 2011-2014.
- (4) Den 23. november 2011 vedtog Kommissionen den anden årlige vækstundersøgelse, som markerede starten på det andet europæiske semester med forudgående og integreret politisk samordning, som er forankret i Europa 2020-strategien. Den 14. februar 2012 vedtog Kommissionen på grundlag af forordning (EU) nr. 1176/2011 rapporten om varslingsmekanismen⁶, hvori Belgien blev udpeget som en af de medlemsstater, for hvilke der ville blive gennemført en dybtgående undersøgelse.
- (5) Den 2. marts 2012 tilsluttede Det Europæiske Råd sig prioriteterne for sikringen af finansiell stabilitet, finanspolitisk konsolidering og tiltag til fremme af vækst. Det understregede behovet for at fortsætte en differentieret og vækstfremmende finanspolitisk konsolidering, at genetablere normale lånemuligheder for erhvervslivet, at fremme vækst og konkurrenceevne, at håndtere arbejdsløsheden og de sociale følger af krisen og at modernisere den offentlige forvaltning.
- (6) Den 2. marts 2012 opfordrede Det Europæiske Råd tillige de medlemsstater, der deltager i europalupagten, til at fremlægge deres tilsagn i så god tid, at de kan indgå i deres stabilitets- eller konvergensprogrammer og deres nationale reformprogrammer.
- (7) Den 30. april 2012 afleverede Belgien sit stabilitetsprogram for perioden 2012-2015 og sit nationale reformprogram for 2012. For at tage hensyn til de indbyrdes sammenhænge mellem de to programmer er de blevet vurderet samtidig. Kommissionen har også i en dybtgående undersøgelse i henhold til artikel 5 i forordning (EU) nr. 1176/2011 vurderet, om Belgien er påvirket af makroøkonomiske ubalancer. Kommissionen konkluderede i sin dybtgående undersøgelse⁷, at Belgien befinder sig i en situation med en ekstern ubalance, som dog ikke er uforholdsmæssigt stor.
- (8) På baggrund af vurderingen af 2012-stabilitetsprogrammet i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 er Rådet af den opfattelse, at det makroøkonomiske scenario, der ligger til grund for budgetfremskrivningerne i stabilitetsprogrammet er plausibelt for 2012 og 2013 og optimistisk for 2014 og 2015, eftersom det regner med en væsentligt større BNP-vækst end de seneste skøn over vækstpoteaialet i Kommissionens prognoser fra foråret 2012. Den budgetstrategi, der er skitseret i programmet, sigter mod at få underskuddet ned under 3 % af BNP i 2012 (fra 3,7 % af BNP i 2011 til 2,8 % af BNP) og til nul i 2015. Programmet bekræfter det forrige mellemfristede budgetmål, som var et strukturelt overskud på 0,5 % af BNP, hvad der er en tilfredsstillende afspejling af kravene i stabilitets- og vækstpagten. Det nominelle underskud, der planlægges med i 2012, er i overensstemmelse med den frist, Rådet har sat for afvikling af det uforholdsmæssigt store underskud, og den planlagte finanspolitiske indsats er i overensstemmelse med henstillingen proceduren i

⁶ COM(2012) 68 final.

⁷ SWD(2012) 150 final.

forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud om en indsats, der giver en årgennemsnitlig strukturel forbedring på $\frac{3}{4}$ % af BNP. Efter indregning af diskretionære foranstaltninger på indtægtsiden er den planlagte vækst i den offentlige sektors udgifter i overensstemmelse med stabilitets- og vækstpagtens udgiftsreferencesats i 2013 til 2015, men ikke i 2012. På grundlag af den (genberegne) strukturelle budgetsaldo⁸, skulle den strukturelle saldo ifølge programmet udvise en forbedring på 1,1 procentpoint af BNP i 2012, og omkring 0,8 % af BNP i gennemsnit fra 2013 til 2015. Der ligger imidlertid en risiko deri, at de yderligere foranstaltninger, der skal træffes fra 2013 og fremefter, endnu ikke er specificeret, og at det makroøkonomiske scenario fra 2014 og fremefter er for optimistisk. Den offentlige gæld, som med 98,0 % af BNP i 2011 ligger væsentligt over 60 %-tærsklen, skal efter programmet stabilisere sig og derefter falde til 92,3 % i 2015, hvad der ville være et tilstrækkeligt fremskridt hen imod at opfylde stabilitets- og vækstpagtens referencesats for gældsreduktion. Dertil kommer, at de implicite forpligtelser, som skyldes de garantier, der er givet til finanssektoren, er ualmindeligt store. Den regelbaserede, flerårige ramme for de offentlige budgetter kunne navnlig på udgiftssiden have brug for håndhævelsesmekanismer og/eller tilsagn fra regionerne og fællesskaberne og fra de lokale instanser for at sikre, at de opfylder de underskudsmål, de har fået tildelt.

- (9) Der bør tages fat om omkostningerne som følge af aldring, og der bør udvirkes en strukturel nedgang i underskuddet for at reducere den store offentlige gæld. Den nye føderale regering blev i december 2011 enig om en reform af det belgiske aldersrelaterede sociale sikringssystem. Det er nu nødvendigt med en effektiv implementering og overvågning af de indledte lovreformer for at hæve den reelle tilbagetrækningsalder. At underbygge reformen af aldersrelateret social sikring med foranstaltninger, som kan fremme aktiv aldring og længere tid på arbejdsmarkedet er af afgørende betydning, og andre reformer, f.eks. at knytte den lovfæstede tilbagetrækningsalder sammen med den forventede levetid, vil også kunne bidrage til, at dette mål nås.
- (10) Det belgiske finanssystem står stadig over for betydelige udfordringer. Omstruktureringen af de belgiske banker er ikke forbi, og statsstøtten i 2008-2009, der var en reaktion på finanskrisen, er stadig ikke betalt helt tilbage. På grund af det høje garantiniveau er risiciene for banksektoren og den offentlige sektor desuden indbyrdes forbundne.
- (11) Betalingsbalancen bliver gradvis dårligere og dårligere. Forbedringen af balancen i handlen med tjenesteydelser kan ikke opveje forringelsen af varehandelsbalancen. Den belgiske vareeksport har tabt terræn, ikke blot på grund af ekspansionen i verdenshandelen, men også i forhold til andre lande i euroområdet og euroområdet i gennemsnit, og det tyder på en ugunstig indenlandsk udvikling i enhedslønomkostningerne sammenlignet med Belgiens vigtigste handelspartnere (NL, FR, DE) og med euroområdet som helhed. På grund af det automatiske lønindekseringssystem vil regeringen, til trods for bestræbelserne på at begrænse reallønnen til højst 0,3 % i perioden 2011-2012, sikkert ikke have kunnet forhindre, at nominallønnen stiger mere end i nabolandene. Selvom produktiviteten er høj, vokser

⁸ Den konjunkturkorrigerede saldo eksklusive engangsforanstaltninger og midlertidige foranstaltninger som genberegnet af Kommissionens tjenestegrene på basis af oplysningerne i programmet og ved hjælp af den i fællesskab aftalte metode.

den kun svagt, og desuden er omkostningerne til mellemliggende input, især til energi, høje. Detailpriserne for gas og elektricitet er blevet fastfrosset for at begrænse inflationen, men der er ikke truffet konkrete foranstaltninger hvad angår en reform af selve lønforhandlings- og lønindekseringssystemet. F&U-intensiteten hos den private sektor er stagneret i de senere år, og manglen på kvalificerede fagfolk, især videnskabsfolk og ingeniører, kan blive en alvorlig hindring for yderligere at kunne forbedre innovationsresultaterne for den belgiske økonomi.

- (12) Der er truffet strukturelle foranstaltninger for at øge beskæftigelsen blandt yngre og ældre arbejdstagere og få flere ledige ind i arbejdsstyrken. Belgien har sat en omfattende reform af arbejdsløshedsunderstøttelsessystemet i gang. Men strukturproblemerne på arbejdsmarkedet varer ved, og der kan gøres mere for at løse dem. At få flere til at deltage i livslang læring og fortsætte reformerne inden for erhvervsuddannelserne har afgørende betydning, hvis den aktive arbejdsmarkeds-politik skal blive mere effektiv, især for ældre arbejdstagere og ugunstigt stillede grupper, f.eks. mennesker med indvandrerbaggrund. Der er ikke gjort særlige fremskridt hvad angår en reduktion af skattebyrden på arbejdskraft. Der blev i juni 2011 indført en ny skattelempelse for de laveste lønninger, men det har ikke været tilstrækkeligt til at afhjælpe den betydelige arbejdsløshedsfælde, der findes nederst på lønskalaen. Man har ikke flyttet en del af skattebyrden over fra arbejdskraft til forbrug og/eller miljøafgifter.
- (13) Priserne på mange varer og tjenesteydelser er generelt højere end i andre medlemsstater, hvilket afspejler et svagt konkurrencepres – specielt i detailsektoren og i netværksindustrierne – og svage tilsynsrammer. I detailsektoren er adgangshindringerne og de operationelle restriktioner fortsat store. Især er der konkurrencebegrænsende forskrifter, som stadig begrænser åbningstiderne, beskytter etablerede virksomheder mod ny indtræden på markedet og hæmmer spredningen af nye forretningsmodeller og teknologier. Et almindeligt konkurrenceproblem i netværkssektorerne i Belgien er de etablerede virksomheders stærke stilling og de store adgangshindringer i sammenligning med situationen i andre medlemsstater, hvilket betyder, at tidligere monopolhavere i disse sektorer stadig kan opkræve højere priser, end hvad der ville have været muligt på et konkurrencebaseret marked. Den belgiske konkurrencemyndighed er ved at blive omdannet, men det er stadig uklart, om den nye myndighed vil blive tilstrækkeligt uafhængig og få passende ressourcer.
- (14) Selv om Belgien er godt på vej til at nå målet om at øge andelen af vedvarende energi i økonomien, så er der så godt som ingen fremskridt gjort i retning af at nå målet om en reduktion af drivhusgasserne på 15 % inden for ikke-kvotebelagte sektorer⁹. Belgien har ikke truffet tilstrækkelige foranstaltninger eller taget politiske initiativer i 2011 til at afhjælpe denne situation.
- (15) Belgien har givet en række tilsagn under europpluspagten. Disse tilsagn og implementeringen af tilsagnene fra 2011 vedrører forbedring af konkurrenceevnen, forøgelse af beskæftigelsesraten, fremme af de offentlige finansers bæredygtighed og styrkelse af den finansielle stabilitet. Kommissionen har vurderet gennemførelsen af

⁹ I Belgien er det kun 37,9 % af emissionerne, der kommer fra sektorer, der er omfattet af EU's emissionshandelssystem (ETS). Blandt de mere betydningsfulde ikke-kvotebelagte sektorer står vejtransport (21,5 %) og energiforbrug (38,9 %) for de fleste drivhusgasemissioner i landet. .

tilsagnene under europluspagten. Resultaterne af denne vurdering er der taget hensyn til i henstillingerne.

- (16) Inden for rammerne af det europæiske semester har Kommissionen gennemført en omfattende analyse af Belgiens økonomiske politik. Den har vurderet både stabilitetsprogrammet og det nationale reformprogram og forelagt en dybtgående undersøgelse. Den har ikke blot taget hensyn til deres relevans for at opnå en holdbar finanspolitik og samfundsøkonomisk politik i Belgien, men også til, i hvor høj grad de er i overensstemmelse med EU's regler og retningslinjer, da der er behov for at styrke den samlede økonomiske styring i Den Europæiske Union, ved at der fra EU-niveau ydes bidrag til kommende nationale beslutninger. Dens henstillinger under det europæiske semester er afspejlet i henstilling 1-7 nedenfor.
- (17) På baggrund af denne vurdering har Rådet undersøgt Belgiens 2012-stabilitetsprogram, og Rådets udtalelse¹⁰ fremgår især af henstilling 1 nedenfor.
- (18) På baggrund af resultaterne af Kommissionens dybtgående undersøgelse og denne vurdering har Rådet undersøgt Belgiens nationale reformprogram for 2012 og Belgiens stabilitetsprogram. Dets henstillinger i henhold til artikel 6 i forordning (EU) nr. 1176/2011 fremgår især af henstilling 1, 4, 5 og 6 nedenfor,

HENSTILLER, at Belgien i perioden 2012-2013 tager skridt til:

1. at gennemføre budgettet for 2012 for at sikre, at det uforholdsmæssigt store underskud afvikles inden udgangen af 2012. Desuden bør Belgien specificere de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre budgetstrategien i 2013 og senere, og derved sikre, at det uforholdsmæssigt store underskud rettes varigt op, at der gøres tilfredsstillende fremskridt hen imod de mellemfristede budgetmål, inklusive overholdelse af udgiftsreferencesatsen, og at der gøres fremskridt hen imod efterlevelse af referencesatsen for gældsreduktion. De finanspolitiske rammer bør justeres for at sikre, at budgetmålene bliver bindende på føderalt og subføderalt niveau, og for at gøre det mere gennemskueligt, hvordan byrderne fordeles og de forskellige forvaltningsniveauer står til regnskab.
2. fortsat at forbedre de offentlige finansers langsigtede bæredygtighed ved at dæmme op for de aldersrelaterede udgifter, herunder sundhedsudgifterne. Især bør reformen af efterløns- og pensionsordninger gennemføres, ligesom der bør indføres foranstaltninger, som knytter den lovfæstede pensionsalder til stigningen i den forventede levetid.
3. at tilføre de svageste banker yderligere kapital for at styrke banksektoren, så den kan spille sin normale rolle med at låne penge til erhvervslivet.
4. at reformere lønforhandlings- og dyrtidsreguleringssystemet med det formål at øge jobskabelsen og konkurrenceevnen i samråd med arbejdsmarkedets parter og i overensstemmelse med national praksis. Som et første skridt bør det sikres, at lønstigningerne i højere grad afspejler udviklingen i arbejdskraftens produktivitet og i konkurrenceevnen ved i) at sikre, at mekanismer til efterfølgende korrektion, der er fastsat i 'lønnormen', gennemføres, og fremme indgåelse af altomfattende

¹⁰ I medfør af artikel 5, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1466/97.

overenskomster for at forbedre omkostningskonkurrenceevnen, og ii) at lette anvendelsen af klausuler om ikke-deltagelse i kollektive sektoroverenskomster for at bringe lønstigningerne i bedre overensstemmelse med udviklingen i arbejdskraftens produktivitet på lokalt plan.

5. at flytte en væsentlig del af skatten fra skat på arbejdskraften til mindre vækstforvridende skatter, herunder f.eks. miljøskatter. Den iværksatte reform af arbejdsløshedsunderstøttelsessystemet bør videreføres for at mindske incitamenterne til ikke at tage arbejde og styrke fokuseringen på beskæftigelsesstøtte og aktiveringspolitik over for sårbare grupper, ikke mindst mennesker med indvandrerbaggrund. Den planlagte yderligere regionalisering af den arbejdsmarkedspolitiske kompetence bør udnyttes til at fremme arbejdskraftens mobilitet mellem regionerne og til at skabe større sammenhæng mellem den politik, der føres på områderne uddannelse, livslang læring, erhvervsuddannelse og beskæftigelse. De eksisterende aktiveringsbestrebelse bør udvides til alle aldersgrupper.
6. fortsat at styrke konkurrencen i detailsektoren ved at mindske barriererne for adgang til sektoren og restriktionerne for erhvervsudøvelse. Der bør indføres foranstaltninger, som kan styrke konkurrencen inden for netværksindustriene (elektricitet og gas, telekommunikation, postvæsen og transport) ved at tage fat om lovgivningsmæssige hindringer og styrke de institutionelle ordninger, så statsstøtteregele kan håndhæves effektivt.
7. at træffe foranstaltninger til at afhjælpe de manglende fremskridt hen imod målene for reduktion af drivhusgasemissionerne fra ikke-kvotebelagte aktiviteter, især ved at sikre, at transporten yder et væsentligt bidrag til, at disse mål nås.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand